

SENTÈNCIA de 14 de maig de 2004

Matrimoni: determinació de la llei aplicable.- Pensió compensatòria en els casos de crisi matrimonial: extinció quan el creditor de la pensió conviu maritalment amb una altra persona

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En els autes del judici civil núm. B-1117-3/02 sobre divorci, tramitat pel procediment abreuja, en data 12 de novembre passat l'Hble. Batlle va dictar una Sentència en què va decidir estimar la demanda de divorci instada pel Sr. Àngel R.H. contra la Sra. Maria Teresa G.C. i desestimar la de reconvenció formulada per aquesta darrera contra aquell; va declarar dissolt el matrimoni dels esmentats per divorci; i no va fer pronunciament sobre les costes.

II.- Disconforme la Sra. Maria Teresa G.C. amb la desestimació de la seva demanda de reconvenció (en la qual reclamava el pagament d'una pensió compensatòria mensual de 734 euros equivalent al salari mínim vigent augmentat anyalment de manera automàtica) va interposar aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat substanciat d'acord amb la llei.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- Com bé diu la Sentència de l'Hble. Batlle, al matrimoni dels espanyols que aquí litiguen se'ls aplica la seva llei personal la qual és la que regeix la seva capacitat, estat civil, drets i deures de la família, successió per causa de mort i els efectes del matrimoni en ser l'espanyola la llei personal comú dels cònjuges quan el

van contreure el 21 de febrer de 1966 (art. 9.1 del Codi Civil espanyol)

II.- L'art. 101 del Codi esmentat (de contingut similar a l'art. 57.4 de la Llei andorrana del matrimoni) determina que el dret a la pensió a què fa referència l'art. 97 del mateix Codi s'extingeix pel fet que el creditor convisqui maritalment amb una altra persona.

III.- Atès que no es qüestiona sinó que s'admet, que la Sra. Maria Teresa G.C. que reclama la pensió conviu maritalment amb una altra persona, es evident que no té dret a tal pensió, com ha assenyalat la Sentència apel·lada la qual cal confirmar; sense que sigui possible pronunciar una "*sentència innovadora*" perquè estaria en contradicció amb els termes clars de la llei aplicable.

Escau per tant rebutjar el recurs, sense imposició de costes (per raó de la naturalesa del procediment i en no apreciar-se temeritat).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar aquest recurs d'apel·lació; confirmar la Sentència apel·lada; i no fer pronunciament especial de les costes processals.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-